



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri Baptistae Bvrgi De Dominio Ser[enissi]mae  
Genvensis Reip. In Mari Ligvstico Libri. II.**

**Borgo, Pietro Battista**

**Romae, 1641**

Confutantur testimonia Poëtarum ab aduersarijs allata. Cap. XIII.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-13096**

Cum namque concedant potuisse inter aliquos populos de dominio maritimo conuenire, ostenderimusque inter complurimos conuenisse; intelligitur iam maris introducta proprietates, ut ceterarum rerû, quas ex simili pacto in proprietatem transiisse asseuerât; neque aliter posset populus aliquis contra ceteros maris imperio reclamare, quam si reliquarû quoque rerum dominio reclamaret, & ipsarum communionem exposceret.

*Confutantur testimonia Poëtarum  
ab aduersarijs allata.*

## CAP. XIII.

**R**IDICVLA fane sunt, quæ post argumentorum classem, ex Poëtarum figmentis in re adeo seria, ab aduersarijs afferuntur. Grippus piscator vidulum expiscatus fuerat, partemque eorum, quæ in vidulo erât, petebat Trachalio, qui expiscantem Grippum cõspexerat; alioquin se facturum id palam viduli domino minitabatur, qui illum sibi vëdicaret: excipit Grippus.

*Ecquem esse dices in mari piscem meum? quos cum  
capiro, siquidem*

*Cepi, mei sunt, habeo pro meis, nec manibus ad-  
feruntur, neque illinc*

*Partem quisque postulat, in foro palam omnes  
vendo pro meis*

*Venalibus: Mare quidem commune certo st omnibus.*

*Arripit*



In Mari Ligustico. Lib. I. 95

Arripit illico aduersarij cōfessionem Trachalio,  
quod mare sit commune: Non patitur Grippum  
progredi vlterius, infert.

————— *adsentio*  
*Qui minus hanc communem, quaeso, mihi oportet esse  
se vidulum:*

*In mari inuentus est, commune est.*

Corripit piscator ferui nimis præcipitantem in-  
ductionem.

————— *ne impudenter impudens:*  
*Nam si istuc ius sit, quod memoras, piscatores per-  
ierunt;*

*Quippe cum extemplo in macellum pisces perlari sient,  
Nemo emat, suam quisque partem piscium poscat sibi,  
Dicat in mari communi captos.*

Ac paulo post declarans, quod posuerat,

————— *ubi demisi rete, atque hamum,*  
*Quidquid hæsit, extraho meum, quod rete, atque  
hami mei*

*Nacti sunt, meum potissimum est.*

Haud alia sane exceptione hanc actionem eli-  
deret Minos. Mare quidem commune est om-  
nibus: sed quod meæ tutantur classes, quod meis  
impendijs purgavi, a piratis securum, vtileque  
nauigationi reddidi, id meum est. Illudit hanc  
potius maris communionem, quam approbet  
Plautus. At quid si etiam errorem Comicus ap-  
probaret? præualeret huius scurrilis dicacitas  
vsui, atque consuetudini, qua ipsi Romani, apud  
quos



96 De Dominio Ser.<sup>m</sup> Gen. Reip.

quos viuebat Plautus, mari imperabant? Ne su-  
tor ultra crepidam; Scenicus Plautus est, & nu-  
gator, in foro nulla ipsius esse potest authoritas,  
vt neque cæterorum Poëtarum, qui aut fingunt,  
aut adulantur. Illud autem Virgilij,

*Nascetur pulchra Troianus origine Cæsar,*

*Imperium Oceano, famam qui temperet astris.*

Oceanum limitem imperio Cæsaris assignat,  
vltra quem nihil nouerat, quod assignare po-  
tuisset, neque ideo illum eximit ab Imperio.  
Illa autem Ilionei ad Regem Latinum.

*Dijs sedem exiguam patrijs, litusque rogamus*

*Innocuum, & cunctis undamque, auramque  
patientem.*

Impetrantis potius sunt, & agnoscentis Regem  
quasi litorum, ac maris Dominum, quam com-  
munionem obtendentis: infulse namque ille pe-  
tijisset, quod commune asseuerasset. Vndas vero,  
aurasque, ob ipsarum vastitatem, cunctis paten-  
tes merito appellat, vt etiam apud Ouidium,  
Latona a Lycijs petens, vt extinguere sitim in  
lacu sibi permitterent, merito ait,

*Nec solem proprium natura, nec aëra fecit,*

*Nec tenues undas.*

Natura namque fecit alicuius proprium nihil,  
vt supra docuimus, sed omnia communia. Ne-  
que erat Iuris quæstio inter Latonam, Lyciosque,  
sed Charitatis. Haurire aquam e lacu Latona  
cupiebat, quem haud secus, ac flumē in proprie-  
tatem

cup

tatem



tatem posse transire, vel ipsi aduersarij profiterentur. Iure itaque a Lycijs, quando lacus erant domini, poterat prohiberi ad illum accedere, sed hoc sane obstabat charitati. Declinant autem, ut hoc addamus, pleraque ex aduersariorum argumentis, a iure ad æquitatem & charitatem, ut hoc est, & superius Ilionei, illudque, quod de libertate commerciorum nuper confutauimus; sed hæc rusticam tantum, & inurbanam naturam arguunt denegatum, dominium non tangunt. Illud vero,

*Omne solum forti patria est, ut piscibus æquor.*

Libenter admittimus, nos enim Principem maris dominum esse dicimus, non ciuem. Sed nimis puerilia sunt hæc, & nullius momenti, & prolixius vagaremur, quam par sit, si his similia adducere, confutareque velimus. Quid si dicerem non mare, sed terram omnium esse communem? Poëtarum opiniones opponunt, audiant Principem Poëtarum.

Ἰ Τεχθὰ δὲ πάντα δίδασαι, ἕκαστος, δ' ἔμμορε τιμῆς  
 Ἦ' τοι ἐγὼν ἔλαχον πολὺν ἀλα ναίεμεν αἰεὶ  
 Παλλομένων, αἰδῆς δὲ ἔλαχον ζῶρον ἠερέοντα,  
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' ἐσανὸν ἐυρέω ἀϊθέρι, καὶ νεφέλῃσι  
 Γαῖα δ' ἐπὶ ξυῶν πάντων, καὶ μακρὸς Ὀλύμπος.

21 Homer.  
Iliad. O.

— sunt in tres omnia partes  
 Diuisa, atque suum quisque est sortitus honorem;  
 Sic mihi sorte datum pelagus retinere profundum,  
 Plutoni obsessa æterna caligine Regna,  
 Atque Ioui æthereas sedes, & sidera cæli.

N Com-



98 De Dominio Ser.<sup>mæ</sup> Gen. Reip.

*Communis terra est cunctis, & longus Olympus.*  
Neptuni verba sunt ad Irim, quibus diuisionem cum fratribus factam obtendit, sibi que mare, inferos Plutoni, cœlum Ioui ait obtigisse; Terram autem omnium remansisse communem. Ego tamen cum aduersarijs agam ciuilius, & Principi Poëtarum non ita religiose credam, vt ipsius autoritate fretus contendam, tellurem esse communem omnium, dummodo & ipsi suis Plauto, Virgilio, Ouidioque mare esse commune non credant.

*Iurisconsultorum responsa, & Imperatorum rescripta, quæ ab aduersarijs afferuntur, inter se conciliantur, ostenditurque illa maritimo dominio minime repugnare.*

CAP. XIV.

**T**RANSEAMVS porro ad ea, quæ aliquid habent ponderis, & grauitatis, cuiusmodi sunt iura, quæ ab aduersarijs afferuntur; quorum quæ Iurisconsultorum sunt, tanquam eorum opiniones, vsu abrogata possunt censei, ex ijs quæ supra attulimus, cum tot populos in vsu habuisse maritimum dominium demonstrauius. Ac præterea non omnes hi commune faciunt omnium hominum mare,